

חיזוק לשבת

"נר ה' נשמת אדם" - הנר הראשון הוא כנגד הנשמה שבימות השבוע, והנר השני הוא כנגד הנשמה היתירה של שבת.

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת			
מנחה	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
18:24	18:56	20:12	21:01
18:22	19:13	20:14	20:57
18:22	19:14	20:15	20:58
18:21	19:11	20:12	20:55

הלכות שבת

נושא קידוש בשבת

01

חובת קידוש הוא במקום סעודה ולכן המקדש או השומע מפי המקדש שהלך לסעוד בבית אחר, לא יצא ידי חובת קידוש, וצריך לחזור ולקדש שם קודם הסעודה, הגדרת הסעודה - סעודה זו שיוצא בה ידי חובת קידוש, אינה צריכה להיות דווקא בפת, ודי שישתה רביעית יין או מיץ ענבים בקידוש, או שיאכל כזית מזונות על כן, המקדש או שאר השומעים ששתו רביעית או אכלו כזית דגן, רשאים לכתחילה לסעוד את סעודת השבת בפת בבית אחר.

02

לא יצא לאחר הקידוש חוץ לביתו כלל. ואם יצא ושהה זמן ממושך (ולא שנתו רביעית יין בקידוש). חזר לקדש. אבל אם נשארו אנשים במקום, אינו חוזר לקדש, [כי הם "שמרו" לו את מקום הסעודה]. ואם יצא לחוץ לזמן מועט ממש או לבית הכסא [שירותים] שהוא צורך הסעודה, אינו חוזר לקדש. וכן המקדש בסוכה שבחצר, רשאי לכתחילה לצאת לביתו כדי ליטול ידיו, ואין זה הפסק

התעוררה איזו שהיא נקודה שחורה בחיים שלו והוא נשבר לגמרי. וברגע אחד כל האמונה וכל מה שלמד וידע - הכול התפורר. במקום לקחת את כל האור והטוב שיש לו בחיים ובאמצעותו להפנות זקרו של אמונה לעבר הבעיה; במקום זה הוא לוקח את הבעיה הנקודתית ובאמצעותה מוחק את כל האושר שלו ואת כל הטוב שה' עושה איתו!

שני הסיפורים האלה המחישו לי שוב שאמונה זה דבר אחד בלבד: ה' אוהב אותי!

להרגיש אהבה, לראות את החסדים של ה'; להודות, לשמוח בחיים הכול זה חלק מאותה הרגשה שה' אוהב אותי. בעלי "אמונה" שנשארים רק ב"ככה ה' רוצה" ולא מתקדמים הלאה לעומק של האמונה שהוא זה המביא לשמחת חיים אמיתית - הם באמת רחוקים מהאמונה כרחוק מזרח ממערב.

מסע שלא נגמר

ומסקנה נוספת חזקה עוד יותר: אף פעם אל תפסיק לעבוד על האמונה, לחפש ולבקש בכל הכוח את האמונה! אף פעם!

על האמונה צריכים לעבוד בלי סוף. תמיד להתפלל וגם תמיד ללמוד. כי אתה תמיד לומד עומקים חדשים באמונה. אתה תמיד מגלה כמה האמונה נוגעת לך לחיים ומשפרת לך את החיים.

על האמונה צריכים לעבוד כל יום. באמונה צריכים להתקדם יום יום.

ובפרט עכשיו, בימי הספירה, שבהם אנתנו עובדים יום יום ומתקדמים יום יום ועובדים על כל שבע המידות של הנפש ומתקנים אותן - זה בדיקת הזמן שלנו לקחת על עצמנו משימה ולעבוד ולקנות את האמונה.

כי השיא של אותן שבע המידות הוא

שמחת חיים - זה בכיס שלך

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

דבר, אין לך אמונה בלב ובגלל זה אתה כל הזמן שבור ועצוב. הוא ישב עם עצמו והבין שהיא פשוט צודקת. הוא פספס את הנקודה הכי חשובה של האמונה, פשוט לחיות את הטוב שיש בו בחיים.

קריסת מערכות

והתופעה הזאת פגשה אותי שוב אצלי ביישיבה. ניגש אלי אברך עובד ה', שיש לו באמת כל טוב בגשמיות וברוחניות. איני רוצה לפרט, אבל באמת יש לכל אחד במה לקנא במה שהוא זוכה בעבודת ה'. אבל מה? הבן אדם שבור ורצון ברמה שעוד לא ראיתי, הפער בין כל הטוב שיש לו לרמת הייאוש שלו הייתה מחרידה, רק היה חסר שהיה אומר לי "וכל זה איננו שווה לי"... ומה שכאב לי יותר מהכול, זה לשמוע ממנו שהוא חושב שה' שונא אותו!! איך הוא הגיע למסקנה כזאת?! זה זעזע אותי.

אני רואה מולי יהודי שיש לו רק מה להודות לה', חיים מושלמים. מה בדיקת קרה? לא ידוע לי בדיקת, אבל כנראה

דיבורים כמו חול

לפעמים אתה לומד ולומד ואתה חושב שאתה מבין - ואז ברגע אחד "נופל לך האסימון", ואתה מבין שבעצם לא הבנת כלום. זה בדיקת מה שקרה לאחד התלמידים שלי. ישנו יהודי שמקורב אלי תקופה ארוכה לומד אמונה ועובד על עצמו וכל הדיבורים שלו הם דיבורים של אמונה והוא מחזיק מעצמו בעל אמונה. יום אחד אשתו מפילה עליו "פצצה": אתה מדבר יפה, אבל אין לך באמת קשר לאמונה...

הוא רצה להבין למה היא מתכוונת, אז היא הסבירה לו: תראה אותי, יש לי משקפיים ורודות, הכול כל כך טוב בחיים שלי ואני רואה בכל דבר רק את הטוב, אני רואה עולם יפה; אבל אתה רואה רק שחור, אתה לוקח כל דבר כל כך קשה, העולם שלך מלא חושך, הגישה שלך כל כך שלילית... ולכן אני חיה כל רגע בתודה לה'; ואני כל הזמן בשמחה; ואילו אתה אולי אומר תודה, ואתה מדבר דיבורים של אמונה - אבל אתה לא מרגיש שום

08 חוק השינה

מאמר העוסק בחשיבות של "חוק השינה" שלבי העבודה ועוד.

05 חץ הישועה

שנים של ציפיה והמתנה שהסתיימו בשמחה גדולה בזכות פדיון.

03 כדאי רבי שמעון

תאונה מחרידה שגודעת חיייהם של כמה מבני התבורה והסיבה למותם הפתאומי

בפסח שני נא: "למה נגרע". מבקשים אנו "למה נגרע מעבודת ה', אבא שבשמים, קרבנו אליך גם אם חטאנו"

"וספרתם לכם מן חמץ המצות... תמימות תהיינה"

עיקר העבודה של האדם היא לזכך את דעתו ומחשבתו שיזכה למחשבות טובות על הזולת.

ומעתה מובן מדוע אנו שבים לאכול חמץ לאחר שביטלנו אותו והפקרנו אותו ללמדנו שהחגים הם באים לסייע לנו בעבודת ה' ולתת לנו סיוע בהבנה וכוח כיצד להתגבר ולשבור את הרע ולהפוכו לטוב, כי זה עיקר כוחו של האיש הישראלי לקחת את החומר ואת הגשם ולעלותו למקום רוחני שכולו טוב, כי הכל תלוי בדעת, ובשביל להפנים את הדעות והשכל הנפלא ובשביל שיהפך אצלנו לקניין שלם של ממש לא די בזה רק בהבנת העניין הנ"ל אלא חייבים גם לבנות כלי לאור הנפלא הזה של פסח.

וזה העניין של ספירת העומר שהוא חמישים יום שבהם אנו מתקנים את כל מה שפגמנו עד עתה ואנו מבקשים לפנות את כלי הדעת מכל מיני חכמות חיצוניות שעל ידי זה תוכל דעת המצא לשכון בתוכנו, ועל ידי זה נוכל לקבל את התורה, וזה מה שאמרו חז"ל שמשם הוסיף יום אחד מדעתו דייקא כי כל אדם חייב להשלים את דעתו ולהגיע עם שלימות ההכנה למתן תורה, וזה מה שכתוב בפרשתנו: "וספרתם לכם מן חמץ המצות... תמימות תהיינה" וספרתם מלשון ספיר ונהיר שהוא לשון אור היינו שתאירו לכם לדעתכם ממחרת השבת אחרי יום טוב את האור של יום טוב היינו דעת המצא אך זה תלוי בהביאכם את עומר התנופה עומר הוא מידה וצמצום שהאדם יצמצם את שכלו ויגביר ויזכך ויגביר את מחשבתו מכל מה שפגם עד עתה ויהפוך את החמץ למצה כנ"ל. ועל ידי זה הוא זוכה לשבע שבתות שהם מרמוזות על שבעים שנה של האדם בזה העולם שהם יעברו עליו בתמימות בשלימות שיעקר הדעת היא התמימות והפשטות שזה האור של המצה שהיא ההכנה לקבלת התורה כנ"ל, ועל ידי זה נעשה אדם כי רק על ידי התורה האדם זוכה להקראות אדם בבחינת מה שאמר ר"ש בן יוחאי (במות סא) אתם קרואים "אדם" ונאמר "זאת התורה אדם".

ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

למצה, ולכן בפסח זה היה ידעת השכל שנכיר את הרע ומצד שני גם נדע את הטוב, ועכשיו בכל ימות השנה נעבוד על פי מה שלמדנו והבנו בפסח ממה להתרחק ולמה להתקרב לא באופן גשמי שאת החמץ לא נאכל ואת המצה נאכל אלא שנדע להפוך את החמץ למצה, כי מי שהבין את השכל של המצה אזי גם אם הוא החמיץ לזמן מה, בכ"ז הוא ידע מה הוא רצון ה' באמת ולכן הוא ישאף תמיד להתחזק ולהתחיל התחלה חדשה ובוזה הוא מבטל את החמץ, כי ה' יתברך לא חפץ שעבודת בני האדם תהיה כעבודת המלאכים היינו שיתגוררו לגמרי מהחמץ בבחינת עולם שכולו טוב, אלא יהיו בעולם שמעורב בו טוב ורע חמץ ומצה וידעו להבדיל ולתקן ולהפוך את החמץ למצה.

נמצא שהכל תלוי בתיקון הדעת, ובוזה יובן מה שהמשנה אמרה בבא קמא "מבעה" הוא סוג של מויק ולדעת רב זה אדם שהזיק, ולכאורה שהמשנה תכתוב במפורש אדם ולמה קוראים לו בשם מבעה? אלא אדם שמזיק הוא כבר יורד משם אדם וצריך לחפש לו שמות אחרים, כי האדם זה שם של שלימות הבריה בבחינת "נעשה אדם" ומי שמשתמש בכוח זה של נעשה אדם להזיק את אדם אחר הוא יוצא מגדר אדם. ולדעת שמואל מבעה בא ללמד על דבר שהיה צפון ומסתר והוא מתגלה.

ויתכן לצרף את שני השיטות יחד וללמוד מכך דבר ורמז נפלא כי האדם שמזיק הוא יכול להזיק על ידי הצפונות והנסתרות היינו במחשבה ולא דוקא במעשה רק שהמחשבה מקבלת תוקף על ידי העשייה בפועל לענין חיוב בב"ד אבל באמת ההזק שורשו הוא במחשבה כי האדם הוא בר דעת ולכן

ישנה שאלה ידועה שלכאורה אם החמץ הוא דבר כל כך גרוע ומתועב עד כדי כך שה' מזהיר אותנו שלא נכשל אפילו במשהו חמץ בפסח ויותר מזה החמץ הוא כל כך חמור שבפסח אין לו ביטול כמו כל האיסורים לא ברוב ולא בשישים, אם כן יש להבין כיצד אחרי פסח שוב אנו חוזרים לאכול חמץ והרי זה עתה ביערנו אותו והתגורנו ממנו עד מאד?

מכאן נלמד יסוד גדול שחמץ ומצה זה הכל בדעת ובמחשבת הלב וכל עוד שהאדם לא מפנים את הדעת והשכל הנפלא הזה של דעת של מצה אז הוא לא זכה לקבל את אור הפסח בשלימות, כי זה רצון ה' שנשכיל להבין מה בין חמץ

שו"ת מקו ההלכה

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

אדם שאכל כזית לחם ביותר משיעור של כדי אכילת פרס (כלומר שאכל 27 גרם ביותר מד דקות) האם יברך ברכת המזון?

נחלקו בזה הפוסקים האם צריך לברך ברכת המזון או לא, ולהלכה אם ישנה אפשרות בידו לאכול כעת כזית בתוך השיעור הנ"ל יאכל כעת ויברך ברכת המזון. כך דעת מרן הרב אלישיב זצ"ל (אשרי האיש פרק ל"ו סעיף קטן ד). ואם אין

לו עוד כזית באופן שאינו יכול לאכול עוד, לא יברך בפני אלא ירהר את הברכה בליבו כף החיים (סימן ר"י סעיף קטן ז, וכן איש חי פרשת מסעי אות ו').

מה מברכים על לחם שנעשה מקמח "טף"?

קמח הטף הינו קמח שנעשה מקטנית המצויה באתיופיה, ובני העדה נוהגים לעשות ממנו לחם, ומומחי התנועה משבחים אותו שיש בו ערך תזונתי רב, וקטנית זו הנקראת טף אינה נאכלת אלא בצורה זו בלבד, ומגדלים קטנית זו על מנת לעשות ממנה עיסה ולאפות אותה, ועל כן ברכת לחם זה בורא פרי האדמה. (על פי דברי הילקוט יוסף סימן ר"ד אות ו').

אכלתי בשרי ולאחר כמה שעות לפני שעברו שש שעות בירכתי על מאכל חלבי, מה אעשה, האם אטעם מהמאכל החלבי כדי שלא תהיה ברכתי לבטלה, או שלא אטעם כדי להינצל מאיסור בשר וחלב?

עדיף לטעום מהמאכל ולא תהיה ברכתו לבטלה, משום שאיסור ברכה לבטלה הינו איסור מן התורה ואילו איסור אכילת חלב לאחר בשר אסור מדרבנן. (הליכות עולם חלק ז' עמ' ל').

לאחר שטעמתי מהחלבי האם אני יכול להמשיך ולאכול כעת את המאכל?

לאחר אכילת בשר יש להמתין שש שעות שלימות, ולכן אף אם טעם בטעות מהתבשיל החלבי, עדיין חל עליו האיסור להמשיך לאכול, כי עדיין יש חשש של איסור בשר בחלב, שאם נשאר בשר בין השיניים ואוכלם יחד יעבור איסור, לכן רק טעם ויפסיק.

הרה"צ ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת 'חוט של חסד' מנהל רחוביב "קו ההלכה הספרד": 3030*

אחת שאלתי

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

שתי המידות האחרונות שהן מידות כוללות שהכול כלול בהן, כמבואר בספרים הקדושים: מידת היסוד ומידת המלכות. הן אחרונות ברשימה כי הן התכלית הסופית של תיקון האדם.

היעד: אמונה

תיקון מידת היסוד הוא עניין הקדושה, שמירת הברית, שמירת העיניים, טהרת המשפחה. הפרשה הקודמת פותחת בציווי "קדושים תהיו", והיא נאמרה בהקהל כי היא כוללת "רוב גופי תורה" כמו שאומר רש"י שם. וזה מכוון משמים שאנחנו קוראים את הפרשה הזאת בימי הספירה, כי זו התכלית והשאיפה הגדולה שלנו כעם ה': "להיות עם קדוש לה' אלוהינו", וקדושה היא כמוכן שמירה מן העריות.

ותיקון מידת המלכות הוא עניין האמונה והתפילה, שהיא התכלית של כל המצוות כמו שכתוב "כל מצוותיך אמונה" ואומרים חז"ל שבא חבקוק והעמיד את כל המצוות על אמונה שנאמר "וצדיק באמונתו יחיה". האמונה זו השלימות של האדם וגם איכות החיים ושמחת החיים של האדם והחירות האמתית שלו. אי אפשר לזכות לתורה בלי אמונה וזו המצווה הראשונה שנאמרה לעם ישראל במעמד הר סיני: "אנוכי ה' אלוהיך" ו"לא יהיה לך".

ולכן זו המידה האחרונה בספירת העומר. כי היא התכלית של הכול. היא השיא של השלימות של המידות. ועל פי הסיפורים שבהם פתחנו זה מאוד מובן, כי מי שיש לו אמונה שלימה – הכול אצלו טוב, הכול מושלם, והוא חי בתודעה מלאה שה' אוהב אותו ותמיד מטיב אתו.

שמחת חיים - בקרוב אצלך!

והשלמות של הברית והאמונה תלויות זו בזו כמו שלומד רבי נחמן מהפסוק: "ובריתי נאמנת לו". ואכן חג השבועות שזור יחד את שתי השלמויות. קבלת התורה התחילה ממצוות האמונה כאמור והיא הייתה תלויה בהתקדשות ובפרישות של עם ישראל כמבואר בתורה "וקידשתם היום ומחר" ולכן אומר רבי נחמן ששבועות הוא תיקון הברית ותיקון לכל התאוה הזו. הצוהעבודה על תיקון היסוד והמלכות, הברית והאמונה, היא לא עבודה שניתן לפרוס במאמר אחד. זו עבודת החיים. ועל שני הנושאים זיכו אותי משמיים לכתוב כמה וכמה ספרים ויש על כך אינסוף מקורות. אבל בנוגע לאמונה שה' אוהב אותך הוצאנו לאור חוברת שבה חידדנו את הנושא הזה שנקראת "שמחת חיים" ומומלץ מאוד לעבוד לאור החוברת הזו עכשיו בימי הספירה.

וכאשר יהידי רוצה ושואף ויש לו תכלית לחיים שלו הוא לומד ומרחיב ועובד על זה במשך כל השנה כולה; וכל שכן כאשר ניצבים בפניו אתגר, והוא עומד בין פסח ושבועות וחי באמת את ימי הספירה שכל משמעותם היא התקדמות יום אחר יום – בוודאי ובוודאי שהוא נרתם כל כולו ומצביע לעצמו מטרוט נקובע לעצמו זמן יומי ארוך לתפילה על תיקון יסודות החיים.

תנו עוז לאלוקים

ובפרט בזמנים של פחד ומלחמה שאנחנו רואים לצערנו את עם ישראל מושפל תחת האומות, אומר רבי נחמן מברסלב שכאשר עם ישראל נופל לתאוה, הוא משלים על עצמו את האומה שהתאוה הזו שייכת אליה. ותאוות הניאוף ופגם הברית היא התאוה הכוללת את כל שבעים האומות, וממילא מפילה את עם ישראל תחת יד האומות. ומידה טובה מרובה, שכאשר עם ישראל מתקדשים ומתקנים את פגם הברית זה מגביר מאוד את הכוח של עם ישראל ומפיל תחתינו את כל האומות. וודאי שכל מי שעובד על הקדושה תמיד ובפרט בימים אלה נתון עוז ותעצומות לעם ישראל. בפרשת השבוע שלנו אנחנו מוצאים את פרשת המועדות ובה מובאת מצוות ספירת העומר בין פסח לשבועות. ימי הספירה האלה הם ימים גבוהים מאוד של עבודת ה', הם מסוגלים לתיקון כל הפגמים, לתיקון הנפש, לתיקון היחסים שבין אדם לחבירו, להתקדשות ולהיטהרות, ולזכות לאמונה שלימה בה' יתברך עד שנהיה ראויים לקבלת התורה בחג השבועות הבא עלינו לטובה. בברכת שבת שלום ומבורך

כדאי הוא רבי שמעון

ס י פ ו ר ל ש ל ח | ש ב ת

ר' שמעון בר יוחאי הוא זוכר גם שהם עלו לטנדר ומה היה אחר כך, ריבנו של עולם מה היה אחר כך איפה כולם???

בעיניו עלו דמעות, איפה כולם, ואי כואב לו, מאוד כואב. חזק. הכי חזק אף פעם לו כאב לו כך, עוברות דקות עד שסוף סוף נכנס האת, "או צהריים טובים חיכינו שתתעורר, חששנו מאוד עברו כבר יממה וחצי. האח התקרב למיטתו ועיין בתיקו האישי: "או אני רואה שהתעוררת, אני צריך לערוך לך כמה בדיקות חשובות לפני שתיכנס לניחתו". והניצול נאנק ושאל: מה קרה והיכן כל חבריי?

והאח מספר: "עברתם תאוה לא פשוטה בכלל, רק חמישה מתוכם שרדו ואתה ביניהם" אה והיה גם את הנהג אבל הוא לא היה יהודי בזה הוא בטוח אז מי שרד, אבא שבשמים, מי שרד?

הובילו אותו לחדר הניתוח במיטת גלגלים, הניתוח עבר בהצלחה, חסד ה'. אבל הוא חייב לדעת מי לא שרד את התאוה, חייב!

מוחו לא נתן לו מרגוע.

לאחר זמן שהגיעו לבקרו אמרו לו את שמות הנפטרים דמעות עולות בעיניו, החברותא שלי, איננו?!

הניצול השתחרר הבייתה לא מסוגל לשאת את הכאב שיש לו על אוכין החברותא שלו.

העניין לא נתן לו מנוח כלל, והוא החליט שיעשה שאלת חלום, מדוע דווקא החברותא שלו וכל השאר נפטרו? הם הרי היו בהילולא וחוזק מזה למה הנהג מה הוא עשה?

בלילה ההוא כשעלה על יצועו הנהג הוא רואה בחלמו אור, הרבה אור ונדמה לו שהנהג זה החברותא שלו: "שלום עליך באתי מעולם האמת כדי לענות לך על שאלותיך", פתח ואמר: "על הנהג לא הורשיתי לספר. אך על בני החברותא הורשיתי: זוכר אתה שרקדנו אני ועוד הארבעה שהלכנו איתי לעולם שכולו טוב במעגל אחד?

כן הוא זוכר אך לא מסוגל לדבר, במעגל רקד איתנו משהו הדור פנים ששאל כל אחד מאיתנו האם אנו מוכנים ללכת קודם זמננו כדי לכפר על עם ישראל? הסכמנו מכל הלב! בדרך חזור שהטנדר התהפך פרוח נשמתנו ב"אחד" הישר לגן עדן וכעת אנו יושבים בהיכלו של רבי שמעון ולומדים ממנו תורתנו...

ערב ל"ג בעומר, עשרת האברכים כבר עלו לטנדר המוביל להר מירון, נסיעה לא פשוטה בת שלוש וחצי שעות ממתניה להם, אך מי בכלל חושב על אורך הנסיעה והחום השורר בחוץ?! "כדאי הוא רבי שמעון", הכל שווה כדי לזכות להגיע להר מירון להשתתף בהדלקה הגדולה לכבוד התנא רבי שמעון בר יוחאי.

כבר ירדה השמש שהם הגיעו למושב בר יוחאי, בני החברותא ירדו ברעד קל של התרגשות מהטנדר והחלו צועדים במרומי ההר לכיוון מעמד ההדלקה.

האדמו"ר החזיק את הלפיד העטוף בקדמו בצמר גפן וספוג בהרבה שמן ברעד מזה.

ברקע ניגנה הלהקה ברגש את הניגון של 'לכבוד התנא האלוף' והרבי הצית את הלפיד.

כשהחלו להבות המדורה עולות, הלהקה הגבירה את הקצב וכולם, ורקדים, מבקשים ומתפללים, מנצלים את הרגע ואת היום המסוגל לפעול ישועות, עוברים לשיר הבא 'בר יוחאי נמשחת אשריך'.

הסתיימה ההדלקה. מידעונו כבר התקדמו לכיוון פתח המערה, במשך כל הלילה ישבו והתחננו לה' התפללו ופרשו את שיחתם...

עם שחר החלו צועדים חזרה לכיוון המושב בר יוחאי שם המתין להם הטנדר לאחר שהתיישבו והנהג פתח בנסיעה, העבירו ביניהם חוויות קודש מהאמורעות הלילה.

ומשם כל אחד פנה לעיסוקו, זה ללימוד התורה הקדושה, זה לנמנם לאחר הלילה הארוך והגדוש. עברו להן דקות של נסיעה, הם הספיקו להתרחק ממירון, עברו את יקנעם והתכוננו לעלות לכביש אגרא, כביש 6. לפתע נשמע קול רעש אדיר וחזק, ולאחריו החל הרכב מתגלגל לוואדי הסמוך. הנוסעים הנהבלים פתחו בקריאות הצילו וזעקת "שמע ישראל" עד שנתקע הרכב וגוועו הקולות.

המחזה היה נורא, אברך צעיר פוקח את עיניו לאחר כמה שעות לקול צפצופים של מכשירים, היכן אני?! הוא שואל את עצמו ומנסה לנבור בזכרון מה קרה, מדוע הוא שוכב פה חבוש, עד שאט אט הכתה בו ההכרה שהוא מאושפז בבית חולים, אבל איזה בית חולים? ולמה בכלל הוא מאושפז? הוא מחזיר את גלגלי מוחו קצת אחורה ועולים לפניו כמה ניצוצות קטנים של זיכרון, הוא זוכר שהם היו בהדלקה אצל

עונג קרא לשבת

מ ת ח ז ק י ם ב ק ב ל ת ש ב ת מ ו ק ד ם

מאוד בשבת קודש ולבלי להראות ח"ו שום עצבות ודאגה כלל בשבת, זוהי הלכה שאסור להצטער כלל בשבת קודש שכתוב: "וקראת לשבת עונג".

ועוד: ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן אכילה ושתייה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, ועולה למקום אחר לגמרי מן אכילת חול. אשרי המשתדל לשמח בשבת, כי עקר כבוד שבת הוא השמחה.

עיקר החרות היא על ידי התענוג והשמחה של שבת כמובא: "או תתענג על ה'" הנאמר בשבת ואז נעשה חירות, "כי בשמחה תצאו" שעל ידי שמחה יוצאים לחרות. ועל ידי החירות כמו שאמר כבר רבינו; הדעת בשלמות.

וכידוע שהיצר הרע עובד קשה בדברים שבקדושה והוא יעשה הכל על מנת שלא נוכל לשמוח בשבת, לכן צריך להשתדל מאוד לשמח את עצמו.

וכשאדם יודע שאמונה = ה' יתברך תמיד אוהב אותי ותמיד יהיה לי רק טוב, כל מה שקורה הוא לטובתי וכן הוא יגיע לשלוה, עונג ושמחה אמיתית. שבת שמחה!

"מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד" האמרה הידועה והחזקה ביותר של רבי נחמן מברסלב ז"ל, אבל למה בשבת צריך להרבות יותר מכל זמן בשמחה?

ידוע כבר שרבי נחמן מדגיש את העניין של השמחה כמו שהוא כותב בליקוטי מוהרן בתורה וד"ב: צריך להיות תמיד בשמחה ולעבוד את ה' בשמחה.

כל שכן ביום שבת קודש שהוא היום הגבוה מכל ימות השבוע וכך הוא כותב: וצריך להזהר מאוד להיות אך שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד.

הדברים פשוטים וכתובים שחור על גבי לבן, וממשיך רבינו ז"ל: כי עיקר מצות כבוד שבת קודש היא השמחה, להיות שמח

קבין של שיחה

ב ז כ ו ת נ ש י ם

"עשרה קבין של שיחה ירדו לעולם תשעה נטלו נשים"

לגנאי או לשבח העניין נאמר? העניין תלוי רק בי ובך.

לגנאי תחשב שיחה מלגלת מילה מזולת לשון מרכלת ופה שמשיח סודות. הוצאה של דיבה מחלוקה או מריבה. הרחיקי אם כל חטאת.

אך לשבח נזכרות נשים צדקניות שנטלו את אותן הקבין. הרבו בשיח ותפילה. הרימו תחינה לבורא עולמים. שידעו לדובב הילדים לעודדתלת מילה טובה. להעצים ולרפד כל כאב ומכה. שיחתן כשפרה ופועה. נטלו קבין תשעה ונהגו בהן ברב תבונה ותושיה.

להן השבח להן התהילה. בזכות נשים צדקניות!

הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ זיע"א

י"א אייר

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

חץ הישועה

סיפורי ישועה בזכות הפדיון

הסיפור שלנו קרה לפני שנה, ובעצם הוא התחיל הרבה שנים קודם לכן. במשך 5 שנים, ציפינו לזרע של קיימא, עשינו כל מה שיכלנו אבל חודש חלף וחודש ואין עדיין בשורות טובות.

קשה לתאר את הקושי בהמתנה לילד, האחיות מסביב נישאות, גיסים מתחננים, חברות וכולם כבר מוקפים בזאטוטים טהורים שקוראים להם "אבא" "אמא", כל מפגש עם חברות שמשתפות בלילות חסרי השינה, בקושי להשיג להם סידור בחופשים, בבכי של השן הראשונה ועוד מזכיר את השקט הצורם בבית. כל כך חיכינו לרעש המבורך הזה, לבכי של תינוק, לצעדים הראשונים.

להיות אמא, להיות אבא

עומק הכאב היה עצום, וחיכינו לישועה מעל לדרך הטבע

הגיע ל"ג בעומר, כמידי שנה בעלי הולך להדלקת המדורה של הרב שלום ארוש שליט"א, מדובר בחוויה רוחנית אדירה שקשה

לתאר אותה, התרוממות רוח של ממש ואחד משיאי ההדלקה זה הרגע בו הרב "זורק" חיצים בהדלקה וזו סגולה ידועה ובדוקה לילדים.

כמוכן שמאות אנשים מנסים לתפוס, כל אחד רוצה לזכות בחץ הקדוש ולזכות בישועה מופלאה, בילד. ביקשתי מבעלי שהשנה ילך להדלקה של הרב ארוש ולמרות שהוא 'אחרון הנדחפים' שיעשה השתוללות מיוחדת לתפוס, ושמתי את אמונתי בברכתו של הרב.

בעלי חזר אחרי כמה שעות מההדלקה, עם עיניים מוארות וחיוך גדול והוא מספר לי - עמדתי בהדלקה עם אבי שיחיה, שנינו משוחחים, אני כל הזמן חוכך במוחי איך אצליח להידחף כדי לזכות בחץ הקדוש, יודע שאנחנו ממש זקוקים לזה אבל אני לא מסוגל להידחף ולפתע אני רואה את הרב פונה לכיוון בו אני נמצא וחורק לעברי חץ! החץ הגיע אלי לידים, תפילתך התקבלה בעזרת ה' עוד השנה נושע!

האושר, רגשות השמחה שהיו לי באותם רגעים, כשהבנתי שהקדוש ברוך הוא שמע את תחינתי ושלח לי את החץ המסוגל וואו

ב"ה, חלפה שנה, אני חובקת את בני היקר בזרועותי ומודה לה' על הנס הנפלא בזכות חיצו ההדלקה.

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

ספרא דצניעותא

מאת הרב שלום ארוש

ספרא דצניעותא
זה מעין ספר קטן ובו 5 פרקים שמופיעים בזהר ורבי שמעון אמר שפרקים אלו מעידים על הכל וכוללים את הכל

תיקון גדול ביותר לנשמת האדם לקרא בכל יום ויום לכל הפחות פרק אחד מ'ספרא דצניעותא' (האר"י הקדוש)

הקורא את לשון הזהר הקדוש אף על פי שאינו מבין את אשר הוא קורא עושה בכך תיקון גדול לנשמתו ומקרבת את הגאולה וזוכה למעלות רמות ונשגבות

**הזמיני עכשיו!
052-2240696**

שום דבר ריק, אף עם אשתו ובני ביתו. שאף כאשר היה נזקק לדבר עמהם במילי דעלמא, ודבר בנוסח כזה שיבינו הם את מה שהם צריכים, ואילו הוא כשלעצמו ייחד בזה יחודים עליונים.

כשחלה פעם לעת זקנתו פסק מלדבר, והיה כאלם ממש. בני הבית נבהלו, ולא ידעו מה היה לו. הדבר גם הקשה עליהם מאד. חלפה תקופה ניכרת, ועדיין בשתיקתו הוא עומד, נכנס אליו בנו ר' אברהם חיים זצ"ל ואמר לו: "אבי לפי ראות עיני יכול אתה לדבר, אלא שאינך רוצה לדבר מכל מקום אמור לי עתה לפחות מהי סיבת הדבר". פתח פיו הקדוש ואמר: "בני, מיום עמדי על דעתי לא דיברתי דבר וחצי דבר בלי יחוד, אולם עכשיו נחלש מוחי מחמת זקנה, ואין בי כח לנהוג כך, אמרתי אפוא בלבי, אבלום פי מלדבר כל עיקר".

טרם פטירתו קרא אליו את הצדיק ר' שלום מבעלז זיע"א והעביר לו דברים נסתרים שקיבל מאת האוהב ישראל מאפטה. וכך היה סימן בידם כי יום פטירתו קרב ובא. ואכן לאחר תקופה חלה ר' נפתלי ומחלי זה לא קם. וביום י"א אייר שנת תקפ"ז, נצחו אראלים את מצוקים ונשבה ארון הקדוש ונצחו אראלים את מצוקים. ונסתלק ר' נפתלי לעולם שכולו טוב. ומנוחתו כבוד בפולין עיר לאנצ'וט הסמוכה לריישא. זכות הצדיק הקדוש תהא מגן וצנינה עליו ועל כל ישראל אמן.

הרה"ק רבי נפתלי נולד לאביו הגאון ר' מנחם מענדל רובין זיע"א, בתג השבועות תק"כ, ביום פטירת הבעש"ט הקדוש, ונתקיים בו הפסוק "זרח השמש ובא השמש" - עד שלא שקעה שמשו של זה (הבעש"ט) זרחה שמשו של זה" (ר' נפתלי).

בני המשפחה, שעוד בשנות נעוריו הראשונות שמו ליבם לכשרונותיו המזהירים של ר' נפתלי, עודדוהו להתמסר ללימוד התורה, והוא למד אצל דודו גאון הגאונים, ר' משולם איגרא שלבו היה מבעית בתורה. למד עמו ר' נפתלי הצעיר זמן ומנים טובא, מילא כריסו בש"ס ופוסקים, ועם התבגרו היה אף הוא לתלמיד חכם מופלג, הגבוה משכמו ומעלה מכל בני גילו.

רבי נפתלי הרגיש בלבו בחיסרון בדבקות בהש"ת, ומשום כך נמשך לבו לדרך החסידות ועל אף שאביו היה נמנה עם המתנגדים לחסידות אזור ר', נפתלי הצעיר אומץ, הסתופף אצל ר"ב צדיקי דורו כמנין עשה לך רב, ושם פעמיו ללי'נסק, מקום שם קיוה להתקבל כתלמיד אצל רבי אלימלך. ואכן לאחר מאמץ גדול קבלו הרבי ר' אלימלך מלי'נסק להיות כתלמיד.

מעמו עבר אל החוזה מלובלין, שקירבו אל לבו והאבו כבן. ביחוד מתפעל היה מתחמתו העצומה שיראה היתה קודמת לה.

היה הוא, ר' נפתלי, מאותם סוג צדיקים של רוב חכמתם העליונה אין לנו בהם השגה כלל. כך, שאם באנו לספר אודות עבודתו בקדוש, יהיו אלה פרטים אחדים, שרק בקושי הרי הן עובדות התואמות להשגתנו. לילה לילה היה מתעורר בחצות ועורך תיקון חצות בבכי ויללה. מסתגר היה בחדרו, ובפישוש ידיים ורגליים שופך לבו כמים נוכח פני ה'.

היתה זו מדריגתו העצומה של ר' נפתלי מרופשיץ, לא לדבר

שחרור מסוג אחר

מידה טובה | הרב נתן ארוש

והתשובה היא שיש הבדל גדול בין עורך דין שמשחרר אסיר לבין גאולת מצריים. במקרה של אסיר כל התכלית היא עצם השחרור ולא משנה מה האסיר המשוחרר יעשה עם החיים שלו בהמשך, אבל במצרים כל תכלית הגאולה היא "המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלוקים".

זהו מה שעונה רשב"י לרבי יוסי, מטרת התורה היא לא רק להזכיר את השחרור מהעבדות, אלא את גאולת הנפש ממ"ט שערי טומאת מצריים ואת הזכות להיות עם ה'.

ולכן אחרי חגיגת השחרור הגדולה בליל הסדר – העבודה רק מתחילה ואנחנו סופרים ארבעים ותשעה ימים כדי לצאת ממ"ט שערי טומאה ולהיכנס במ"ט שערי קדושה כדי לעמוד בייעוד הגדול להיות עם ה', להפוך מעבדי פרעה לעבדי ה'. זו המטרה של זכירת יציאת מצריים לזכור שזה היה הרבה מעבר לשחרור מעבדות, אלא זו הייתה הצלת הנפש ובחירה של עם ישראל להיות עבדי ה', ממלכת כהנים וגוי קדוש ולקבל את התורה הקדושה בחג השבועות הבעל"ט.

שבת שלום.

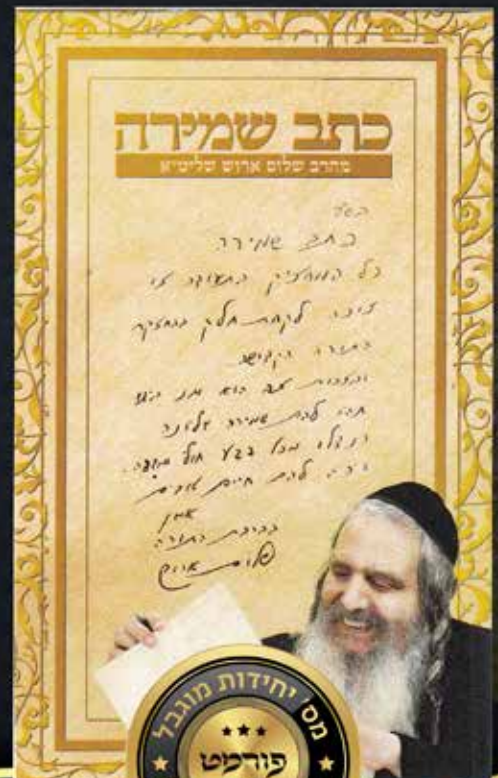
עשר שנים תמימות ישב חיים בכלא ואם לא היה מצליח אבי, עורך הדין הממולח, להביא לשחרורו המוקדם, הוא היה צפוי לשבת עוד שנים ארוכות. לאחר השחרור ערך חיים סעודת הודיה והודה גם לאבי. מאז בכל שבוע התקשר אבי לחיים ואמר לו: מה נשמע חיים? אתה זוכר שאני זה שהוצאתי אותך מהכלא? וחיים חזר והודה לו על שירותיו.

עד שיום אחד זה נמאס לחיים והוא אמר לאבי: לא נמאס לך להזכיר לי בכל שבוע שהבאת לשחרורי מהכלא? ואל תשכח שלא עשית את זה בהתנדבות, הרי שילמתי לך טבין ותקלין עבור ה"חסד" הגדול וגם הודיתי לך באריכות, או אולי מספיק כבר עם הטקס המייגע ותפסיק להזכיר לי בכל פעם את העניין?

גם אנו עשויים לחשוב שמה שהתורה מעוררת אותנו שוב ושוב לזכור את יציאת מצרים, זו מעין טרחנות, ובכלל למה ה' רוצה שכל כך נעריך ונכיר טובה – הרי זה חלק מהתורה וההבטחה בברית בין הבתרים, ה' הבטיח לגאול אותנו ברכוש גדול, אז על מה כל הרעש? ואם אתם חושבים שזו שאלה קצת חוצפנית, אז תדעו לכם שזו שאלה שכבר שואל רבי יוסי את רשב"י בזהר הקדוש!

כתב שמיירה

הערבות של הרב שלום ארוש שליט"א לפרנסה, לשמירה מחולאים רעים ומכל צרה שלא תבוא

לקבלת כתב השמירה:
02-5308000

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א
052-6672221 * 02-5308000

בחג האמונה נושמים אמונה

להזמנות: 052-2240696

חוק האמונה

חזרה לשגרה פרק י"ח

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

"דודי, נו קום כבר! השענה שבע וחצי ואתה שוב פעם תאחר לכיתה..." מנסה אמו של דודי בן השמונה להעיר, אך דודי רק מוסיף ומתעייף כאשר הוא שומע את קולה של אימו. "דודי נו...תתעורר כבר, מאוד מאוד מאוחר..." לבסוף לאחר עוד כמה נדנודים, צעקות ואיומים- דודי מתעורר ומותח את ידיו, תוך כדי שהוא משמיע את משפט הבוקר הקבוע שלו: "אוף, אין לי כוח, אני עייף". הוא מביט על השעון ומבין שנשאר לו פחות מרבע שעה להגיע לכיתה, הוא מזנק מהמיטה, מתארגן בזריזות ו...טס מהבית כדי לא לאחר שוב, אבל...

שוב פעם אתה מאחר?!

אבל כמו כל בוקר, גם היום הגיע דודי מאוחר. זו ממש הרגשה לא נעימה, לעמוד כך ליד דלת הכיתה ולחשוב מה לענות למורה... דודי מנסה להיזכר: "איזה תירוץ עוד לא אמרתי? ישנתי מאוד מאוחר, הייתה לנו חתונה, היינו אצל דודים מחוץ לעיר, השעון לא העיר אותי, התעכבתי בדרך, אמא שלחה אותי לקניות, היה לי פתק אבל הוא אבד לי..." אוף את כל התירוצים האלה כבר אמרתי, מה אענה למורה היום?!" בקיצור, דודי עומד במצב ממש לא נעים. בסופו של סיפור, דודי שוב פעם נוקש בדלת הסגורה של הכיתה, נכנס ועומד בפתח כשפניו מבוישות לנוכח מבטי החברים ולשאלת המורה: "נו דודי, שוב פעם אתה מאחר?!"

חוק השינה

במסגרת המאמרים הבאים ברצוני לעבוד אתכם ביחד על חוק אחד, מההתחלה ועד הסוף לנושא, בחרתי את "חוק השינה". ומדוע דווקא את החוק הזה? כי כשכישו בתחילתו של ק"ץ, בו שעת

אינם מצליחים לישון בגלל בעיה או רק מחוסר חינוך והרגל לסדר זמנים?! לאחר שבדקנו את רמת הכלל, נבדוק גם את רמת הפרט: האם כל הילדים שווים, או שלאחד יש מודעות לזמנים ולשני פחות?! האם יש ילד שזקוק לתמיכה ועידוד נוספים?! תשובות לשאלות אלו, יתנו לנו "הכונה" לסוג החינוך, ההרגל או האימון שנעבוד עם הילדים ביישום החוק ברמת הכלל וברמת הפרט. ולסיכום עלינו לחשוב בעצמנו עד כמה נוכל אנו "להירטם" להצלחת החוק. נחשוב מדוע בעצם אנו רוצים שהילד יקום בזמן?! מה יקרה במידה והוא לא יקום מתי שהוא צריך, אלא מתי שהוא יכול, או רוצה?!

הבוקר בתוכנית: "שעת סיפור"

הורים יקרים, עלינו לדעת כי במידה ומדובר בילד בגילאי ביה"ס, אוי בעיית הקימה באיחור, אינה מסתיימת רק בבית, אלא משליכה גם על זמן ההגעה לכיתה. הבא נתבונן ביחד, מה קורא לתלמיד המאחר להגיע לבית הספר אפילו ב-5 דקות. נניח ושעת ההגעה לבית הספר היא ב- 8:30. המצב הרצוי הוא, שהתלמיד יגיע לפחות 20 דקות לפני זמן זה, בכדי שיוכל להתארגן בנחת לתפילה וללימודים. למרבית הילדים יש חוויות רבות לספר לחבריהם והם מקדישים לשם כך את זמן הבוקר. ילד המגיע חמש דקות אחרי הזמן, מוצא כי דלת כיתתו כבר נסגרה וחבריו כבר התחילו את התפילה. דלת הכיתה תפתח שוב רק בתום התפילה, התלמיד המאחר, לא רק שהפסיד את התפילה, את חוויות הבוקר ואת זמן ההתארגנות בנחת, אלא אצל התלמיד המאחר הממתין אחרי דלת סגורה, מתפתח כעס נורא על עצמו, על האחראים על איחורו (ההסעה/ ההורים) ולפעמים גם על המורה שלא מכניסו לכיתה. כאשר ילד מגיע מוקדם, הוא יכול לחלוק את חוויותיו עם חבריו, לאכול משהו ולהתארגן בנחת. ילד המקדים להגיע, מתחיל את היום בצורה רגועה ושקטה.

צריכים תוכנית מסודרת?

או בואו ביחד בע"ה נצא לדרך, זו דרך משותפת, דרך החינוך. אתם מרגישים שאתם זקוקים למענה מקצועי יותר, מענה מודרך, חייגו אלי ונתאם: 0548434435 או כתבו לי a0548434435@gmail.com

רגשות

טיפ אקטואלי

לרוב, ילד שמרים יד, או מתנהג באלימות- זוהי הצפת רגשות אשר מקוננת בלבו ואינו יודע איך לבטא אותה כלפי חוץ.

הצפת הרגש ממנו מונעת אותה התנהגות שלילית ע"י שיח, הקשבה והכלת העניין תקל מעל הילד ותשחרר ממנו את הרגשות העצורים. נדבר על אותו הרגש ונשחרר אותו מהלב.

01

עידוד - מילים טובות, שימת לב לפרטים ומעשים טובים, יצירות, מבחנים, מעשי חסד וויתור ראויים לתשומת לב, עידוד ומילים טובות- מחממים את הלב וגורמים לילד לרצות להמשיך ולעשות עוד טוב.

02

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

פרנסה, זיווג ישועות מעל הטבע לפרטים התקשרו: 02-5308000

שמן משחת קודש

הסגולה הידועה לכלל ישועה

